

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

סעודת משיח

בשביעי של פסח נהוג לקיים את המנהג שייסד הבעל'שם טוב, לערוך אחרי תפילת מנחה סעודה מיוחדת - 'סעודת משיח'. נוטלים ידיים, אוכלים מצות וגם שותים ארבע כוסות. סעודת משיח נערכות בבתי כנסת רבים ברחבי הארץ, ומחזקים בהן את האמונה בביאת משיח צדקנו. צעירי חב"ד מפיצים עלון צבעוני מהודר, בעשרות אלפי עותקים, על מנהג קדוש זה ועל הנחיצות שבחיווק האמונה והציפייה לגאולה.

מצות אישי הציבור

לקראת חג ביקרו משלחות מטעם אגודת חסידי חב"ד במשרדי הממשלה ובלשכותיהם של אישי ציבור בכירים בארץ, והעניקו להם מארז של שלוש מצות שמורות, אפיית יד, כדי לזכות אותם במצוות אכילת מצה למחרת.

חויית הפסח

קרוב למאה אלף ילדים ברחבי הארץ זכו לבקר לקראת חג במאפיות המצות הלימודיות שהקימו בתי חב"ד. הילדים התנסו בעצמם בחויית רידוד הבצק והכנתו עד שלב האפייה בתנור. אגב כך למדו על מצוות חג ומנהגיו, וקיבלו מטען ערכי רב על הפסח. בכפר חב"ד ביקרו אלפי ילדים ב'ריד חויות הפסח' שארגנו צעירי חב"ד, ברחבת בית הרבי 770, וכמרכן סירו במאפיית המצות הגדולה, שמספקת מצות לכל רחבי תבל.

זמני השבוע

ניווט	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:59	7:36	7:18	6:53
7:59	8:37	8:10	7:49

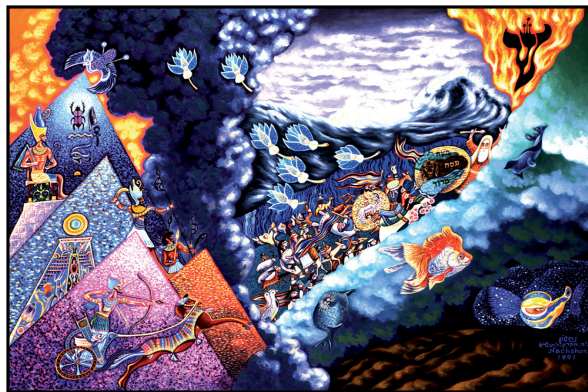
איפה נערכת 'סעודת משיח'?
מוקד חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מסע שהתחיל בגאולה ממצרים

עם היציאה ממצרים זכינו למנה מסויימת של חירות, אבל את החירות האמיתית יביא לנו משיח צדקנו

המסע הארוך מגאולת מצרים לגאולה העתידה לבוא. ציור: ברוך נחשון, חברון

אבל הגלות התמשכה ואף גברה והחריפה.

האמונה הזאת נבחנה גם בגאולה ממצרים. משה בא ובישר לעם ישראל את בשורת הגאולה. העם התמלא תקווה - 'ויאמן העם'. ומיד אחר כך באה האכזבה: פרעה החמיר את גזרותיו, הורה להפסיק לספק תבן, הכביד את העול. האכזבה הייתה גדולה כל כך, עד שבני ישראל באו בתרעומת קשה אל משה ואהרן, ואפילו משה זעק אל ה': 'למה הרעותה לעם הזה! למה זה שלחתיני!'. אך אחרי כל זה החלו ניסי הגאולה והביאו לידי יציאת מצרים.

לא להרפות

אנו מאמינים כי תקופתנו היא עת הגאולה. גדולי ישראל בדורות האחרונים דיברו על כך בצורה המפורשת ביותר. הרבי מליובאוויטש הצהיר בבהירות כי הכול כבר מוכן לגאולה, והיא צריכה לבוא בכל רגע ורגע. אלא שכל הנראה אמונתנו נבחנת שוב ושוב, ותפקידנו לעמוד במבחן ולא להרפות מעוצמת האמונה והציפייה.

חג הפסח בכלל הוא חג הגאולה, ובשביעי של פסח מאירה הארת המשיח, כפי שלימד הבעש"ט. זה הזמן לחזק את אמונתנו בגאולה הקרובה ולהתפלל שכבר תבוא תיכף ומיד ממש. נסעד אפוא את 'סעודת המשיח', שמחדירה את האמונה בגאולה הקרובה אל תוך ליבנו ונפשנו ואף אל תוך גופנו הגשמי, ונוכה לחגוג את החג עם משיח צדקנו, בבית המקדש השלישי.

אווירת חג הפסח אופפת אותנו מכל עבר. מצות ויין, בית מצוחצח ונקי מחמץ, שמחת חג אמיתית. מיליוני יהודים בארץ ובתפוצות חוגגים מחדש את החג היהודי העתיק ביותר - חג יציאתנו מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה.

אין עוד עם בעולם שחוגג בדבקות כזאת חג בן יותר משלושת אלפים ושלוש מאות שנים. אין עוד אומה ולשון שיש לה זיכרון היסטורי ארוך כל כך, ומערכת מגובשת של מצוות, הלכות ומנהגים, שבכוחה לחבר המוני בני אדם החיים בימינו עם אירוע שהתרחש לפני שנים רבות כל כך.

במובן זה אנחנו עם יחיד ומיוחד. כל ילד יהודי נושא עמו מורשת עשירה ועתיקה, וכך ניתנת לנו פרספקטיבה שמעמידה באור הנכון את האירועים השוטפים. מה ערכן של סערות היום יום מול הקיום היהודי הנצחי!

אמונה שעומדת במבחן

המבט הזה על הקיום היהודי יש בו לרומם אותנו מעל החולף והרגעי. וכי יש בכוחנו לקלוט מה משמעותם של שלושת אלפים ושלוש מאות שנה? ממלכות קמו ונפלו, העולם השתנה פעמים אין ספור, דברים שהטרידו מאוד בזמן מסויים נהפכו לזיכרון עמום, ובמקומם באו דאגות חדשות.

לפנינו מצטייר מסע ארוך ומפותל שמתקדם והולך לעבר נקודת הסיום שלו. הגאולה ממצרים הייתה ראשיתו של תהליך הגאולה, שיגיעו לשלמותו בגאולה השלמה העומדת לפנינו. עם היציאה ממצרים זכינו למנה מסויימת של חירות, אבל את החירות האמיתית יביא לנו משיח צדקנו, הגואל האחרון שאנו מצפים לו כל כך.

לא קל לדבוק בהתמדה בלהט האמונה הזאת. עוד יום עובר, עוד שנה חולפת, ועדיין בן דוד לא בא. לאורך ההיסטוריה היו רגעים שהרגשנו כי הגאולה עומדת בשער, הושט היד וגע בה,

מצוות זכירת יציאת מצרים

שלוש פרשיות".

בהמשך הרמב"ם מסביר מדוע קוראים את פרשת יציאת מצרים בלילה: "אף-על-פי שאין מצוות יציאת מצרים בלילה, קוראים אותה בלילה, מפני שיש בה זיכרון יציאת מצרים, ומצווה להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה".

ציווי כללי

נמצא שבתוך מצוות קריאת שמע כלולה גם מצוות זכירת מצרים, שלכן קוראים את פרשת יציאת בתוך קריאת שמע. משום כך אין מקום למנות אותה כמצווה לעצמה.

דבר דומה אנו מוצאים במצוות המשך וכליו. אמנם יש בתורה ציוויים על עשיית המנורה, השולחן, המזבח וכדומה, אך במניין המצוות נכללים כולם במצווה הכללית של בניית בית-המקדש. וכך גם זכירת מצוות יציאת מצרים כלולה במצוות קריאת שמע, ואין צורך למנותה כמצווה לעצמה.

(התועודות תשמ"ב, כרך ג, עמ' 1240, 1302)

המצווה הזאת מפני שהיא מצווה זמנית בלבד, שלא תנהג בימות המשיח. על-פי ההסבר הזה, הרמב"ם פוסק כדעת בן-זומא ולא כדעת חכמים, והוא סבור שבימות המשיח לא יצטרכו להזכיר את יציאת מצרים.

אבל למעשה אי-אפשר לקבל הסבר זה. ראשית, דוחק גדול הוא לקבוע שהרמב"ם מכריע כדעת בן-זומא ולא כדעת חכמים. שנית, והוא העיקר – אם נקבל הסבר זה, נמצא שבימות המשיח יצטרכו לקרוא בלילה רק את שתי הפרשיות הראשונות של קריאת שמע, ולא את הפרשה השלישית, פרשת יציאת מצרים. שהרי מצוות יציאת מצרים אינה נהגת בלילה, וקוראים אותה בלילה רק מפני שמוזכרת בה יציאת מצרים!

המצווה כלולה

ההסבר לאי הכללת זכירת יציאת מצרים במניין המצוות פשוט למדי: אין צורך למנות את זכירת מצרים בנפרד, מכיוון שהיא כלולה במצוות קריאת שמע. על המצווה הזאת כותב הרמב"ם: "פעמיים בכל יום קוראין קריאת שמע, בערב ובבוקר... ומה הוא קורא,

בהגדה של פסח אנו מציינים את חשיבותה של זכירת יציאת מצרים, על-פי הפסוק: "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך". בן-זומא אומר שהמילה 'כל' באה לרבות גם את הלילות, שגם בהם יש להזכיר את יציאת מצרים, וחכמים מוסיפים ואומרים: "כל ימי חייך, להביא לימות המשיח", שגם בזמן הגאולה השלמה תחול המצווה להזכיר את יציאת מצרים.

על-פי זה נשאלת השאלה, מדוע אין המצווה הזאת נמנית בתוך תרי"ג מצוות התורה? יש בין מוני המצוות הסבורים שהלימוד מהפסוק הוא אסמכתא בלבד, והמצווה היא למעשה מדרבנן ולא מהתורה. אבל הרמב"ם סבור שזו מצווה מהתורה, כפי שהוא כותב בהלכות קריאת שמע: "מצווה להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה, שנאמר למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך". אם-כן, מדוע לא מנה את המצווה במניין תרי"ג המצוות?

האומנם מצווה זמנית?

יש מי שרוצה לתרץ שהרמב"ם לא מנה את

אמרת השבוע

הערכה קולעת

אחרי מלחמת-העולם השנייה התגורר האדמו"ר מסערט'וויז'ניץ, בעל 'מקור ברוך', בצ'רנוב'ץ. בעיר חי ופעל האדמו"ר מסקולען, רבי אליעזר זוסיא פורטוגל. כשקרבו ימי הפסח ארגן האדמו"ר מסקולען אפיית מצות מהודרות, אך בגלל המחסור הודיע שכל אחד יקבל שלוש מצות בלבד.

האדמו"ר מסערט'וויז'ניץ שלח אליו את בנו, ודרש לקבל שש מצות. האדמו"ר מסקולען התפלא, אך באין ברירה נתן לו שש מצות.

בערב פסח, בערוב היום, חזר בן האדמו"ר מסערט'וויז'ניץ אל האדמו"ר מסקולען והחזיר לו שלוש מצות. התברר כי האדמו"ר מסערט'וויז'ניץ שיער כי האדמו"ר מסקולען יחלק את כל המצות ולא יותיר דבר לעצמו, ולכן לקח שש מצות, כדי שיוכל להחזיר לו שלוש מצות בעבורו...

פתגם חסידי

"צדיק קטן – אוהב רשעים
קטנים. צדיק גדול – אוהב רשעים
גדולים. והמשיח ילמד זכות
על כל ישראל" (הבעל-שם-טוב)

פסח | מאת הרב אליעזר ברוך

מן המעיין

ימים ימימה

"למועדה מימים ימימה" (שמות יג), "ימים" – חג הפסח הראשון, "ימימה" – חג הפסח שבכל שנה ושנה. חג הפסח הראשון, שבו יצאו בני ישראל ממצרים, הוא בבחינת 'משפיע' לחגי הפסח שבכל שנה ושנה, ועלינו להמשיך את 'מימים' ב'ימימה'; לגלות את ההארה שהאירה בחג הפסח הראשון בכל חגי הפסח שלאחר מכן.

(אור תורה)

חסרונות של מי

"ולא יראה לך שאור" (שמות יג), אמרת הגמרא (פסחים ה): "שלך אי אתה רואה, אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה". את חסרונות שלך אין אתה רואה, אבל אתה רואה תמיד את חסרונותיהם של אחרים, ובמיוחד 'של גבוה', של מי שעומדים למעלה ממך.

(תולדות יעקב יוסף)

סף ורמזי

"וטבלתם בדם אשר בסף" (שמות יד, כב). במדרש נאמר ש'סף' רומז ללימוד התורה. וסימנך: 'סף' רומז ל"שישים המה מלכות", שישים מסכתות (ס), "ושמונים פילגשים", שמונים ברייתות (ף).

(אור התורה)

שלוש דרכים

יש שלוש דרכים של ביעור חמץ: האחת, "אין ביעור חמץ אלא שרפה". השנייה, "אף מפזר

וזורה לרוח". השלישית, "או מטיל לים" (פסחים כא). גם השמדתם של המצרים באה בשלוש הדרכים האלה: "וישקה ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש", "ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה", "וינער את מצרים בתוך הים".

(חתם סופר)

גבורה שבחסד

"ועבר ה' לנגוף את מצרים" (שמות יב, כג). שם הויה הוא מידת החסד והרחמים, ובכל-זאת נאמר "ועבר הויה-לנגוף את מצרים". מכת בכורות הייתה בבחינת 'גבורה שבחסד', כמשל האב שמתוך אהבתו לבנו מכה את שונאו.

(אור תורה)

למי עוזרים

האריז"ל כותב שהנהגה ממשוה חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה. ליהודי שבטוחים בו שלא יחטא כל השנה, מסייעים מן השמים שלא ייכשל במשהו חמץ.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

ראויים לראות ניסים

רבי משה מקוברין התאנח פעם אחת בשביעי של פסח ואמר: כלום גם דורנו, דור חוטא, היה זוכה לניסים כאלה? אחר-כך התאווש ואמר: אם פרעה נשאר בחיים כדי שיראה את ניסי ה', ראויים גם אנו שהקב"ה יראה לנו ניסים ונפלאות כימי צאתנו מארץ מצרים.

חייל הצאר בשליחות

גדוד החיילים עצר את מסעו והתפרסם סמוך לעיירה ליובאוויטש. אלה היו הימים הסמוכים לחג הפסח, והחיילים היהודים שבגדוד קיוו כי השהייה במקום תארוך, וכך יוכלו לחגוג את החג בחברת יהודים.

אלה היו חיילים יהודים שגויסו בכפייה לצבא הצאר, בג'זרת הקנטוניסטים' הידועה, לשירות של עשרים וחמש שנה. מקצתם לא עמדו בלחצים שהופעלו עליהם להעבירם על דתם, אולם רבים התמודדו בגבורה ודבקו באמונתם היהודית ובכל פיסת יהדות שזכרו מבית אבא.

אולם סמוך לחג הפסח הודיע להם המפקד כי למחרת יעזבו את המקום ויצאו למסע ארוך. המפקד ציין באוזניהם את המסלול שבו יצעדו.

החיילים היו מאוכזבים מאוד. כיצד יחגגו את החג בהיותם במסע, רחוק מקהילה יהודית? הם החליטו לפנות אל הרבי ה'צמחצדק' שישב בליובאוויטש ולשאול בעצתו. הרבי נודע בפעולותיו למען ה'קנטוניסטים', בהצלת ילדים מחטיפה לצבא הצאר ובמתן עידוד ואמונה למגויסים.

אחד החיילים בא אל הרבי בשם חבריו ונתקבל בחיבה גלויה. לאחר שהציג את מצוקת החיילים חייך הרבי ואמר: "אל דאגה. מסור לחברייך כי עליהם להציע למפקד לנוע במסלול נוח יותר, שבו יימצאו תמיד בקרבת עיר, ויוכלו להצטייד במזון". הרבי ציין את המסלול המועדף, והדגיש שמסלול זה יאפשר לחיילים היהודים לחגוג את החג בחברת אחיהם.

החייל פנה לצאת, ואז עצרו הרבי ואמר: "יש לי בקשה אישית אליך". החייל הנהן בראשו והרבי אמר: "בטוחני שהמפקד יקבל את הצעתכם. על-פי השערתי תגיעו בימי החג הראשונים לשקלוב, ושם ודאי תזמנו על ידי אחד מבעליהבתים. אבקש, כי כאשר יציע לך אחרי הסדר ללון אצלו, תסרב ותלך לישון ב'בית המדרש הירוק' שבעיר".

לאחר אתגרתה קלה המשיך הרבי: "נראה שלקראת הימים האחרונים של החג תגיעו למוגילוב. גם שם תתארח בבית אחד מיהודי המקום, אך אל תישאר ללון אצלו, אלא תלך אל ה'הקדש' המקומי [=בית הארחה לעניים]."

הוראות הרבי היו סתומות, אך החייל, שהיה רגיל למלא פקודות, היה נחוש

לציית להן. ראשית מסר לחבריו את הדברים שעליהם לומר למפקד. החיילים הביטו זה על זה בתימהון. מי יעז לומר דבר כזה למפקד!?

אך באין ברירה החליטו החיילים לעשות כהוראת הרבי. לאחר שהציגו את המסלול החלופי לפני המפקד קיבל את הצעתם בשמחה, ואף שיבחם על פיקחותם ויוזמתם.

כך הגיעו לשקלוב בדיוק בערב פסח. המפקד ביקש לגמול ליהודים ונתן להם יומיים חופשה, כדי לחוג את החג כרצונם. הם פנו אל העיר, התרחצו והלכו לבית הכנסת לתפילה ליל החג. אחר התפילה הזמינו התושבים את החיילים לבתיהם, וגם החייל הנזכר הלך אחר מארחו.

אחרי הסעודה הציע בעל-הבית לחייל

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

קריעת ים ההסתר

ימי חג הפסח מתחלקים, על-פי תורת החסידות, לשני חלקים: בחג הראשון של פסח מושם הדגש על יציאת מצרים, ובחג האחרון של פסח (שביעי של פסח) מושמת ההדגשה על הגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש על-ידי משיח צדקנו.

כדי להבין את הקשר בין שביעי של פסח לבין הגאולה העתידה, יש צורך לבאר תחילה את תוכנו של שביעי של פסח עצמו. האירוע שהתרחש ביום זה הוא נס קריעת ים-סוף, ומכאן שיש קשר בין קריעת ים-סוף ובין הגאולה השלמה.

מה קרה בעת קריעת ים-סוף? בפשטות אירע אז נס שהים נבקע ובני-ישראל עברו ביבשה בתוך הים. אבל מהמדרשים העוסקים בקריעת ים-סוף עולה שהתרחשו אז דברים מופלאים הרבה יותר מעצם ההצלה של עם-ישראל. חז"ל אומרים, למשל, ש"ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן-בוזי". אנו מוצאים שאפילו ילדים קטנים היו כביכול מראים באצבעותיהם על הקב"ה ואומרים: "זה אלי ואנווהו". מכל זה עולה שבעת קריעת ים-סוף נוצר גילוי מופלא של הכוח האלוקי.

עלינו להבין אפוא את משמעותה הפנימית של קריעת ים-סוף, והדבר יובהר על-פי ההבדל הבסיסי בין ים ליבשה.

הורם מסך ההסתר

חז"ל אומרים שכל מה שיש ביבשה יש בים. כלומר, מבחינת מציאות הדברים אין הבדל מהותי בין הים ובין היבשה: גם בים מצוי עולם עשיר ביותר ויש בו מגוון עצום של סוגי חיים. כל ההבדל הוא לגבינו – את עולם היבשה אנו רואים בנקל, וכולו גלוי ופרוש מול עינינו, ואילו את העולם המופלא שמצוי בים אין אנו רואים, משום שמי הים מכסים עליו ומסתירים אותו מעינינו. הים מסמל אפוא את ההסתר, את העדר הגילוי.

'ים' מעין זה קיים גם בתחום הרוחני. אנו יודעים שבתוך כל מציאות שקיימת בעולם מצוי ניצוץ אלוקי שמחיה ומקיים אותה. אנו יודעים שהכוח האלוקי הוא עיקרה של כל המציאות. אך את כל זה איננו רואים. לעינינו גלוי רק הצד החומרי והגשמי של המציאות, ואילו הכוח האלוקי העצום נעלם מעינינו. זה ה'ים' הרוחני שמכסה על הקב"ה ומסתיר אותו מעינינו.

קריעת ים-סוף במישור זה פירושה ש"ים' ההסתר הזה נבקע ושנתגלה הכוח האלוקי הגדול שהיה מוסתר עד כה. במקום לראות רק את הצד הגשמי של המציאות, מתחילים לראות את הכוח האלוקי שמחיה ומקיים אותה.

וזה מה שקרה בקריעת ים-סוף: עם בקיעתו של הים הגשמי נוצרה 'קריעת ים-סוף' בכל העולמות כולם – הורם מסך ההסתר וההעלם, וכוחו של הקב"ה נתגלה בלי הגבלות. לכן גם ילדים קטנים ראו בעת קריעת ים-סוף את הקב"ה בעצמו.

גילוי מאור המשיח

עתה גם מובן הקשר בין קריעת ים-סוף לגאולה העתידה: מה יהיה כשיבוא המשיח? יתקיים אז הכתוב: "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דיבר". או כפי שנאמר: "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים". תהיה אז התגלות בלתי-מוגבלת של הקב"ה, של הכוח האלוקי. אמנם גילוי מעין זה כבר היה בעת קריעת ים-סוף, אלא שאז היה הגילוי חד-פעמי, והוא נעלם לאחר שהסתתרו נס קריעת ים-סוף, ואילו בבוא המשיח זה יהיה מצבו הטבעי של העולם – הכוח האלוקי יהיה דבר פשוט וגלוי.

וזה גם הטעם שבשביעי של פסח אוכלים את 'סעודת המשיח', שכן אז מאיר גילוי מאורו של המשיח ומאורה של הגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש.

ללון בביתו, אך זה סירב והלך אל 'בית המדרש הירוק', כפי שציווהו ה'צמחצדק', ושכב לישון על אחד הספסלים.

פתאום הזדעזע למשמע אנחה שוברת-לב. כעבור זמן שוב נשמע קול אנחה. החייל קם והחל לחפש אחר האיש הנאנח. במהרה מצא קבצן מבוגר היושב כשהוא עטוף בעצב. החייל ביקש מהאיש לספר על מה שמעיק עליו, והאיש סיפר:

בעבר הייתה לו אישה טובה והוא היה אדם אמיד. כעבור זמן נפטרה אשתו, והוא התחתן עם אישה צעירה שחפצה בו. אך האישה התגלתה כקלת-דעת, והחלה להתרועע עם חבורת צוענים שחנתה במקום. היא התיידדה עם אחד מהם, וואשקה שמו, ויום אחד רוקנו השניים את הבית וברחו למקום לא-נודע. בעקבות זאת כשלו עסקיו, ביתו הועבר לידי בעלי-חובותיו והוא נותר חסר כול.

החייל הביע השתתפות בצערו של האיש ואמר: "תאר לי את מראם של אשתך ושל הצועני. אנחנו עוברים ממקום למקום, אולי אפגוש בהם". הקבצן גיחך, אך מסר לו פרטים מזוהים של השניים.

לקראת ימי החג האחרונים הגיע הגדוד לקרבת העיר מוגילוב, בדיוק כפי שצפה הרבי. שוב התארח החייל בבית אחד מיהודי המקום, ולאחר הסעודה פנה אל ה'הקדש' המקומי.

באמצע הלילה התעורר למשמע קולות צחוק פרועים. הרעש בא מחבורת צוענים שהשתכנה במקום. כמעט חזר לשנתו, אלא שאז הבחין כי אחד מהם מתאים לתיאור שנתן לו הקבצן משקלוב. החייל החל לעקוב אחריו וראה כי הצועני פונה אל אישה צעירה שלא נראתה צוענייה. עתה כבר לא היה לחייל ספק: זה ה'זוג' שעליו דיבר הקבצן.

בבוקר מיהר החייל אל בית רב העיירה, וסיפר לו את השתלשלות הדברים. הרב ניגש עם החייל אל מפקד המשטרה. זה מיהר לשלוח יחידת שוטרים ל'הקדש', והם אסרו את שני הגנבים והחרימו את הרכוש הגנוב שהיה ברשותם.

לאחר החג שלח הרב שליח לשקלוב והזמין אליו בדחיפות את הקבצן. האיש זיהה את השניים, והשוטרים החזירו לו את רכשו. האיש גם מסר גט לאשתו הסוררת, ומצבו חזר והוטב.

עתה התברר לחייל פשר ההוראות הסתומות שהורה לו ה'צמחצדק'.

(על-פי 'סיפורו של חג – פסח', מאת מנחם זיגלבוים)

מעצר בליל הסדר הוביל לחירות

לביקור בפולין, אחר-כך באפריקה, ובהמשך התגלגלתי להודו."

המשטרה חיפשה קרבן

את חג הפסח הראשון בהודו לא יישכח. "אני וחבריי לא ייחסנו כל משמעות אמיתית לליל הסדר, אז עשינו מסיבה ריקנית. באותם ימים תקפה העיתונות בהודו את מה שכינתה 'אוזלת היד' של המשטרה ההודית במיגור התיירים המסוממים. המשטרה הייתה חייבת למצוא קרבן ולהוכיח לתקשורת כי היא פועלת. הם פשטו על המסיבה שערכנו ועצרו אותי ואת חברי. הושלכנו לכלא בפונה."

ינון, צעיר בן 23, מצא את עצמו בחדר קטן, בלי מזון, בתת-תנאים. "חודשים רבים היינו ממש על סף רעב. הבוקר נפתח ביציאה לחדר סגור, שבו יש בור ודליים. שם כולם היו מתקלחים. לאורך היום היינו סגורים בחדרים", הוא מספר. כמה חודשים אחרי כליאתו שופרו תנאיו במקצת. "למדנו איך לעבוד עם הסוהרים ההודים", הוא רומז בקריצה.

שירה יהודית

אחרי השחרור מהכלא חזר לישראל. "המשכתי גם כאן לחפש את עצמי בכל מיני מקומות בטבע. כשחבריי החלו לחזור בתשובה, הצטרפתי

הצעיר הישראלי שישב על ספסל הנאשמים בבית-המשפט בהודו כסס את ציפורניו במתח. שיש-עשר חודשים ישב בכלא בפונה, בתנאים מחפירים. הוא נשפט לעשר שנים, עם חברו, אבל החליט להגיש ערעור. הרגע הדרמטי הגיע. השופט הקריא את גזר הדין ובסופו הכריז על שחרור האסיר הישראלי.

"כל הגוף שלי רעד", נזכר ינון טייב (44). "אף-על-פי שמעולם לא שמרתי מצוות, הבנתי באותו רגע שיש בורא לעולם, שיש מי שמכוון את הכול. העובדה ששרדתי עד אותו יום והזיכוי במשפט החדירו בי את התובנה שיש אלוקים. התמלאתי באנרגיות שלא חוויתי מעולם."

חיפוש עצמי

ינון נולד בקיבוץ משאבי שדה בנגב, מדרום לבאר-שבע. אביו, נצר לשושלת רבנים מפוארת בתוניס, עלה לארץ בהיותו בן תשע-עשרה, ובחר להתגורר בקיבוץ. "גדלתי על ברכי התרבות הקיבוצניקית", מספר ינון. "כבר בגיל שש התחלתי לגלות עניין במוזיקה. בקיבוץ ראו בי ילד כישרוני וקנו לי קלרנית. במרוצת הזמן התמקצתי במוזיקה."

אחרי שירותו הצבאי, ביחידה מיוחדת של חיל הים, החליט לעזוב את הקיבוץ. "השגרה נמאסה עליי, ורציתי לחפש את עצמי בעולם. כבר בילדות הרגשתי מעין תחושה של ריקנות. קראתי ספרים רבים וחיפשתי משמעות לחיים. נסעתי

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

צורכי הגוף בחול המועד

שאלה: האם יש הגבלה כלשהי ברחיצה, בקוסמטיקה או בטיפול רפואי בחול המועד?

תשובה: חז"ל אסרו להסתפר במועד, כדי שהאדם יזדרז לעשות זאת ערב כניסת החג ו"לא ייכנס למועד כשהוא מנוול". ועם זה, הרחיצה נחשבת 'חיי נפש' והתירו להתרחץ בחול המועד אפילו במים חמים ובסבון, ולא חששו שיסמכו על כך ויימנעו מרחיצה לפני כניסת החג.

מותר לסרק את השיער ולקולעו לצמות, וזאת גם כשברור שהדבר יגרום להשרת שיער.

כל המלאכות שתכליתן קישוט ויופי מותרות לכל אישה ובת (בכל גיל ומצב), ומותר להן לעשות אותן כדרכן, בלי שינוי, ואף כשהדבר כרוך בטרחה מרובה. את שער הראש אסור לספר, אבל את שער הגוף מותר לגלח כרגיל. אפילו סידור פאה נכרית

לא רק 'בינתיים'. ינון טייב

אליהם. אחרי כל מה שעברתי, המעבר לחיי אמונה וקיום תורה ומצוות כבר היה הרבה יותר טבעי. התחברתי."

טייב התחתן והחל לקיים אורח חיים דתי. את כישרונו המוזיקלי הפנה לשירה יהודית. לא מכבר השיק דיסק חדש, 'בינתיים' שמו. לצד המוזיקה הוא מארגן אירועי בר-מצווה בכותל המערבי, ולמעשה מלווה את הנערים בכל התהליך. "זו תופעה שמתפשטת והולכת בשנים האחרונות. פונים אליי ממקומות רבים ברחבי העולם. כל בר-מצווה היא חוויה חדשה."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

